

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (8)

V Prešernovi sosesčini

GAŠPER PETERNEL

GORENJSKI
MUZEJ

V zadnjem letu smo v Gorenjskem muzeju sklenili, da Prešernovo hišo še bolj odpremo obiskovalcem. In to dobesedno. Vrata na Tavčarjevo ulico, ki so bila več kot 50 let zaprta, so pravzaprav pravi vhod, skozi katerega so Prešeren, njegova sestra Katra, sodelavci in stranke vstopali v prvo nadstropje Mayerjeve hiše, kjer je danes na ogled spominski muzej. V obokani vhodni veži so po novem urejene klopi, kamor lahko obiskovalci odložijo svoje stvari, v muzejski trgovini izbirajo spominke in v zavetju razstav posedijo v novo postavljeni muzejski bralnici. V njej so na voljo najzanimivejše muzejske publikacije, predvsem pa zbiramo

pesniške zbirke Prešernovih nagajencev.

Tudi ko obiskovalec izstopa na Tavčarjevo ulico, pogled na mestne hiše spodbudi prenekatero misel, kako je bilo v Prešernovem času. Na številki 7 je živel kovač Franc Gogala. Gotovo dober znanec Prešerna, saj ga je v zadnjih mesecih pred smrtjo pogosto obiskoval, potrdil pa je tudi sežig dela pesnikove literarne zapuščine. Bil je en izmed mož, ki so na pokopališče nosili pesnikovo krsto, in tisti, ki je gostilničarki Jalnovi pomagal preprečiti, da bi si Prešeren skrajšal življenje. Na Tavčarjevi 1 v Fefleževi (kasneje Baumajstrovi) hiši je v istem času deloval brivec- tudi brusar in

zoboder- h kateremu je pesnik pogosto zahajal, tam pa pridobil marsikatero pomembno informacijo o kranjskem vsakdanu in ljudeh. Na Tavčarjevi 2 je bil ob prihodu pesnika v Kranj doma krojač Mihael Pučnik. Četudi ni znano, da bi Prešernu sešil kako obleko, saj jih je večinoma prinesel kar s seboj iz Ljubljane, pa je zapisano, da je izdelal posebno čepico prav za Prešerna in to po pesnikovih posebnih željah, navodilih in meri. Po pričevanjih njegove nečakinje Marije Vovk so jo »dohtar skoro vedno imeli na glavi to čepico. In so tudi ven šli v njej...« Po znanih podatkih in pričevanjih Prešeren torej v Kranju ni nosil cilindra.

Arhiv Gorenjskega muzeja

Prešeren s čepico, kot ga je narisal Jože Trobec.

Vrsto podobnih zgodb, ki so po Prešernu ostale v Kranju, je uspel zapisati prešernoslovec, pobudnik za ustanovitev Prešernovega spominskega muzeja v Kranju in eden izmed prvih sodelavcev Gorenjskega muzeja Črtomir Zorec (1907-1991). Pripovedi, ki jih je dolga leta

objavljal v Glasu, so leta 1987 izšle zbrane v knjigi Po Prešernovih stopinjah. Zorec je brez dvoma med najzaslužnejšimi promotorji našega največjega pesnika. Skupaj z Alojzom Gspanom sta pripravila prvi vodnik po Prešernovem spominskem muzeju ob otvoritvi leta 1964.